

Nejlepší dokument

Rozhodl jsem se reflektovat první poslech o zážitku Dana Moravce se silným psychedelikem. Celkově se mi líbilo, že dokument začíná hned „v akci“ bez zdlouhavého popisování okolností nebo účinků. Napomáhají tomu i zvuky přímo z místa, které se dokumentem prolínají. Z popisu pana Moravce je snadné představit si louku v Praze jakožto oázu klidu mezi tramvajovou tratí a vilovou čtvrtí. Se zážitkem je to trochu horší, moje představivost končí někde u fraktálních obrazců, ale na to, co popisuje, je to hodně dobré.

Zvukové efekty dobře doplňují tón hlasu a intonaci protagonisty a dohromady zásadně napomáhají srozumitelnosti zážitku a vcítění se do člověka na tripu. V tomto konkrétním případě vidím velkou výhodu audia nad vizuálními médii – audio nikomu nic nenutí. Kdyby šlo o videodokument, viděli bychom (možná) nějaké grafické „znázornění“ tripu, dost možná ovlivněné stereotypním zobrazením LSD, které už by ale bylo výplodem představivosti někoho jiného. Zvuky jsem vnímal spíše jako vodítka, kterým směrem mám ve svém chápání jít, kdežto video by mě vzalo rovnou do cíle a dost možná do jiného, než kam bych došel sám.

Poslechem ve sluchátkách si taky všímám střídání levého a pravého kanálu. Kolem páté minuty je použito k vystupňování popisu změny slyšení pana Moravce, ke konci snižuje monotónnost a eskaluje několik krátkých po sobě jdoucích významově téměř stejných vět. Zvukový design tohoto dokumentu se mi hodně líbí a mám z něj pocit, že práce na něm musela být důkladná s důrazem i na nejmenší detail. Výsledkem je ale krásná symbióza, kdy si na první dobrou posluchač ani nemůže všeho všimnout, protože to spolu funguje tak dobře.

Kurz jako takový

Audiocafe se mi hodně líbilo a zařadil bych ho mezi nejlepší předměty na katedře. Bez něj bych si asi ani jeden z dokumentů neposlechl. Už jen proto, že jsem vůbec neměl ponětí, že něco takového existuje. Zalíbilo se mi to natolik, že bych audio dokument rád zpracoval jako bakalářskou práci. Debata s autorem dává každému dílu ještě o dimenzi navíc a třeba v případě pana Zarodňanského byla snad i zajímavější než samotný dokument. Zbylá témata mě až tak nezaujala, ale nedá se říct, že by mě vůbec nebavila. Jedinou výtku bych měl k lavicím v Huse na provázku – byly strašně nepohodlné.